

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی خانواده درمانی ساختاری در بهبود عملکرد خانواده و تقویت رضایت زناشویی در خانواده های کودکان مبتلا به اختلال اضطراب جدایی

محل انتشار:

فصلنامه خانواده پژوهی، دوره 1، شماره 4 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رقیه موسوی - دانشگاه شاهد

علیرضا مرادی - تربیت معلم

سید اسماعیل مهدوی هرسینی - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی رویکرد خانواده درمانی ساختاری در کاهش تعارضات زناشویی و والدینی، افزایش رضایت زناشویی و بهبود عملکرد خانواده کودکان مبتلا به اختلال اضطراب جدایی انجام شد. جامعه پژوهش شامل خانواده های دارای اختلال عملکرد و فرزند مبتلا به اختلال اضطراب جدایی و نمونه شامل ۳۸ خانواده با حداقل یک فرزند مبتلا به اختلال اضطراب جدایی با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. از روش تحقیق شبه تجربی با پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل و اندازه گیری مکرر استفاده شد. نمونه ها به دو گروه آزمایشی (خانواده های کم سواد و باسواد) و دو گروه کنترل با ترکیب مشابه (جمعا ۴ گروه) تقسیم شدند. خانواده های گروه های آزمایشی، با حضور کلیه اعضای خانواده، طی ۹ جلسه در معرض مداخلات درمانی با طرح درمانی یکسان قرار گرفتند. شش هفته پس از آخرین جلسه درمان نیز در یک جلسه پی-گیری شرکت نمودند. برنامه مداخله ای از پیش طراحی شده به گروه های آزمایشی ارائه و نتایج اثرات مداخله با گروه کنترل در مراحل پیش آزمون، پس آزمون و پی گیری مورد مقایسه قرار گرفت. ابزارهای این پژوهش شامل مقیاس ارزیابی عملکرد خانواده، پرسشنامه رضامندی زناشویی انریچ و مصاحبه بالینی بود. از روش های آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و همچنین آمار استنباطی (تکرار سنجش و روش تعقیبی توکی) برای مقایسه میانگین ها استفاده شد. نتایج حاکی از اثربخشی خانواده درمانی ساختاری در تقویت رضایت زناشویی و بهبود عملکرد خانواده در سطح $(p > 0.01)$ بود. ولی تفاوت بین گروه های باسواد و کم سواد معنی-دار نبود.

کلمات کلیدی:

خانواده درمانی ساختاری، رضایت زناشویی، بهبود عملکرد خانواده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1272593>

